

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Alius sermo p[ro] d[omi]nica xi. post trinitate[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

sed benignitas diuina lucē grē infundit cor
di q̄ qua p̄terit z p̄terit: z sic cadūt carere
zē. Et tūc cogitās p̄cedētia picula dixit:
Nūc scio vere q̄ misit dñs angelū suū zē.
Aug. in solil. Cōuersus sum inq̄ z vidi
tenebras in q̄bus fuerā: z abyssum in q̄ ia/
tuērā: z dixi. Ne ve tenebris meis in q̄b̄
iacui: ve cecitati in q̄ lumē celi videre non
poterā: ve p̄terite ignorātie in q̄ nō cogno
scebā te domine.

Secūd^o arti. Cōsideratio illi⁹ aplice
positiōis. Bīa dī sum id qd sum: ad
duo nos inuitat: vīz ad nrī humilitatiōē
virtuosam: q̄ vīz ex nobis nihil sum⁹. et
ad dei recognitiōē affectuosam. In hoc
sermōe dicendū d̄ p̄mo: ad qd applica tes
z tū euāgelij iuxta diuisionē supius positā:
et deductā in trib⁹ p̄mis sermōib⁹ huius
dñice: sed abbrevia vt videbis. Et accipe
p̄ tertio articulo illō qd ponit in tertio su⁹
p̄dicto sermōe.

Alius sermo p̄ dñica. xj. post trinitatē.

Ratia dei sū

zē. Bīa dei saluati est. Eph. ij.
Hui⁹ p̄tatis p̄ideratiō nos
ducere debet ad tria.

Primo ad diuinā dilectionē

Scdo ad ḡfarumactionē.

Tertio ad obediētiāle subiectiōē.

De p̄mo. Jo. iij. Diligam⁹ deū: qm̄ ipse
p̄o: dile. nos. De scdo Col. j. Bīas agen
tes deo z p̄i q̄ dignos nos fecit in partēz
fortis sc̄toz in lūme. De tertio. Hier. xlij
Obediam⁹ vt bñ sit nobis. Bīa zē.

Pro p̄mo arti. Querit An absq̄ dei
ḡfa libez arbi. vincere possit aduer/
sariū. Glide in p̄mo aduētuāli or. ij. in f.
marutio. P̄o fund. aut sic dicas: Tūc
hostis vincit cū iā seuirendō audet aut nō
p̄o. Daid. in tristib⁹. Pugna suū finē euz
iacet hosti hz. Et certe ad hoc magie eni/
ti debem⁹ ne a diabolo z vicijs vicamur.
Sen. ad Lu. Vtira sine mō: sine fine p̄se
grē. Nā in illis q̄z neq̄z sum⁹ ē neq̄z mod⁹:
Propt̄e vicia q̄ cor tuū laniāt: q̄ si alit ex/
trahi neqrēt: cor ip̄z cū ill' euellēd erat Sz
qd est An sic p̄leq̄ndo vicia vicere possi⁹
zē. Dic m̄. yr s. Ex q̄ p̄clude q̄ arma p̄ci/
pua ad vicendū diabolu sūt arma hūil/
tatis z deuotiōis: nihil vīz se p̄sumēdo
z diuinū auxiliū hūilr ip̄lorādo. Jhd. de
sū. do. Hoc est ei⁹ remediū q̄ vicioz dele
ctatiōe exultat vt q̄tiēs q̄libz vicio pūgīf:
tenēs orōez fundat: q̄ frequs orō ipu gna
tione vicioz extinguit. Audite o mīsi si a
tētatōe vincimī hoc vob est iputād ū qm̄:
ad orōz vt op̄z nō recurrīt. Quari: lu
būci z hmōi: Arredite qm̄ inexculabiles
estis. Nā si adueniēte tētatōe ad orōnis
subsidia p̄fugerēt: facile victoriā obtinere
possetis. Fig. ij. Paral. xx. art. xij. Josa
phat q̄ totū se p̄tulit ad rogādū deū oby
tinuit victoriā p̄tra mo abitas z ammoni
tas aduersarios filioz isrl. vīd ibidē. Et
pone ad pugnā spūale applicādoz notādo
illō C. v. p̄. Ad orōz hostib⁹ timere fortē q̄
habet p̄ncipē fortiorē zē.

Secūd^o arti. In p̄ce. zē. In hoc de di re
cognitiōe affectuosa. Vbi notādū q̄
a ḡfa dī hēm⁹ aut hīe possum⁹ triplex eē
s. nature: grē: z glie. Et in q̄libet hōz sūt
P̄m ē dignas excellētie (ta p̄iderāda
Scdm est p̄tinuitas depēdētie.
Tertū est p̄petuitas manūtenētie
P̄mū est zē. Tū p̄pter imaginē creatōis
in eē nature. Tū p̄pter imaginē recreatōis i
esse grē. Tū p̄pter imaginē affilatiōis in eē
glie. De p̄mo Sen. j. Fa. ho. ad ima. z st.
no. De scdo j. Jo. ij. Nūc filij dī sum⁹. s.
p̄ ḡfam: sed nōdū appu t qd erim⁹. Scilicet
mus ei qm̄ cū nob appuerit: siles ei erim⁹
z vide. eu sicuti ē. Scdm ē zē. q̄ qdlibet
illoz est iā p̄tinua depēdētia a deo. Nā vt
d̄t Gre. Cūtra q̄ sūt stari in nihilū deade
rēt nisi in an⁹ oipotētēz ea p̄fuaret in esse.
Tertū est zē. q̄ qdlibz illoz esse p̄pet
tuat a deo q̄arū est ex p̄se sui. Esse ei na/
turale est p̄petuū. Nā ei ē immortal. Aug.
li. vij. de ci. dei. c. xlij. Nā immortal nūcu q̄
pat: qm̄ q̄ltercūq̄ etiā cū mībia nūq̄ de/
sinit viuere. Esse etiā grē p̄petuū ē ex pre
dei. Aug. li. de p̄nia. Semp p̄sto est ḡfa si
nō fuerit repulsa De⁹ qd suū ē inspirat si
est q̄ recipiat. Esse et glie p̄petuū ē: vocaf
em̄ vita etna Dat. xxv. Z b̄nt iusti i vitā
etna. Propt̄ p̄mū. s. p̄pter dignitatē excel/
lētē debem⁹ deū recognoscere ḡfas agē
do. Propter scdm. s. p̄pter p̄tinuitatē de/
pēdētie offensā cauēdo. Vultū ei ei⁹ of/
fensa cauēda ē a q̄ p̄tinue depēdem⁹ i esse

Dñica. XII. post Trinitatis

Propter tertiū. s. ppter ppetuitatē manu tenēte sincerit diligēdo. j. Jo. iij. Diligamus deū qm̄ ipse por. dilexit nos. **Prē-**pli aut de amore di vide sup in pmo ad uētuali sabbato ante. ij. dñicam.

Tertii arti. Audistis rē. Cauete itaqz ne puenimū esse diuine grē z esse glie qz sine illis modicū qd ē esse nature. For te dicatis Pater n̄r de? est q nos posuit in esse nature: nō ḡ puabit nos esse glie. Au dire qd lex dicat: Fili? serēs auxiliū p̄ris aduersario: iurē meret exheredari. l. liberi l. de inoffi. test. Sillis snia h̄z extra de iur returā. c. Quira vallis. in glos. vbi ponūt casus ppter q̄s q̄s meret exheredari. Po ne casuz ad longū z applica notādo illud. Eph. v. Hoc aūfatore intelligētes qm̄ ois fornicator: aut imund?: aut auar?: qd est idolorū seruit? nō h̄z hereditatē in regno ch̄i z dei. qd etiā est gnāl̄ intelligē dū de qlibet pctore.

Dñica. xij. post Trinitatē Ser. p̄mus

Alpheta qd ē ad apire Bar. vij. Fiduciā habem? p ch̄m ad deū. ij. Cor. iij. Si volum? apire corda deo: tūc in eo fiduciā h̄re possum?: de qua fiducia iuxta verba apli tria sunt notāda.

Primū n̄re spei securitas: Fiduciā ha.

Secūm securitatē firmitas: Per ch̄m.

Tertiu firmitatē sublimitas: Ad deū.

De his tribz Heb. x. Fiduciā habem? in introitū sc̄toꝝ i sanguie ch̄i. Et. ij. Cor. iij.

H̄ntes talē spem mltā fiducia vrimur

Alpheta rē.

Prim? arti. Qm̄ aia apiri deo d̄z p bonū desideriu seu p bonā volūtatez

Jo q̄rif de bōitate volūtatez An sit ex fine:

Qd nō. qz q̄ntūcūqz finis sit bon? nisi ch̄a ritas eliciat: op? nō est meritoriu. Itē fm̄ Dio. iij. c. d. di. no. Dia agūt ppter bonū.

ḡ si bonitas volūtatez sit ex fine: ois volū ras erit bōa. Cōtra. Boc. iij. Top. l.

finis bon? est: ipm̄ qz bonū ē. Rūdet Fal co in. iij. di. xxx. vij. di. q bonū d̄r rōez pple menti. et malum dicit defectum comple/

meti. Cōplementū p̄o rei est ex fine. bonū

igif in rebz est ex ordine in finē: z malū ex

defectu hui? ordinis: bonitas igif act? in terior? est ex ordine ad debitū finē. Ad p̄ s̄ctionē aut hui? ordinis duo req̄runt ex pre act?: vīez qd d̄ se sit ordinabil. i. de gnē bonoz: z qz actualit? ordinar? p̄ intētoꝝ op̄atis. Duo etiā req̄runt ex pre finis: vīez qz sit finis s̄z veritatē bon?: z qz sit debit? in rōe finitēdi: in q̄ntū. s. finis melior est his q̄ s̄iūt ppter illū finē. Un̄ māducatio lz sit a. i. qd bonū: nō tñ p̄t esse finis p̄dicatōis

His q̄rtuoz p̄currētibz actio bona est. al

tero deficiēte mala est: qz fm̄ Dio. bo/ nū est ex tota sua cā z integra: malū p̄o ex

singlis defectibz. Ad p̄mū at argumētū

dicendū qz sufficiēs ordo act? volūtatez in

finē. includit in actu bonitatē q̄ est ex for/ ma debita q̄ est charitas/ sine q̄ a? n̄ deb

bite ordinat? in finē. Ad aliō vōm: qz oia

agūt ppter bonū vel simplr et vey: v̄l fm̄

qd z apparens: v̄tile vel delectabile. Hec

Falco. Pro fund. Utinā in oibz op̄ibz

ip̄ haberem? finē p̄ oclis. Balt. in alex. O

felix mortale gen? si sp̄ h̄iet Eternū p̄ mē

te bonū finēqz timeret. Qui tā nobilibus

media q̄ plebe creatis Improū? adest

aie discriminē magno. Un̄ etiā d̄r Aristo.

Et. hi. Una p̄ncipalissimaz circūstāti/ arū est

circūstātia finis ad quā vīez ordi/ nat opatio. Cū ḡ q̄rif An bonitas volū

tatis sit ex fine. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ clude

qz in hūanis mltū est ponderāda circūstā

cia finis que maxime dat actui bonitatē:

p̄supposita tñ bonitate ex genere actus.

Actus cū pcti nō est ordinabil? in bonū si

ne. iō oia fugēda s̄ pctā. Eccl. xij. Quasi

a facie colubri fuge pctā: si accesserz ad illa

suscipiet te. Sed heu mlti sunt de nūero

stultoꝝ De q̄bus Prouer. j. Stulti ea q̄

sibi s̄t p̄xia cupiūt. Audite luxuriosi: aua

ri rē. Elidete qd cupit? z qd facit?. Psal.

Fili? hoim v̄l q̄p̄ graui corde vt qd dilig.

vanitatē z q̄ri mendaciū. Quid ḡ? Aita/

mur ad resistēdū ne succūbēdo efficiamur

serui diaboli z dānarōis filij. Horate. Luz

hō pactū cū hoste inuenire non valet nisi

totaliter se seruū tradat: poti? se defendē

do v̄z se mortē exponere q̄ se hostis crude

litati tradere. Tulli?. Meli? est occidi q̄

ignominiose fūire. Un̄ z Aug?. sup ps̄.

Iniquū est fūire diabolo q̄ nullo placat

obsc̄o. Nullaten? ḡ ns oei? futuri dare